

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 736/2025
12.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Плазинећа, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 62/13 од 24.02.2025. године и К 62/13 - Кв 1371/25 од 07.04.2025. године, у седници већа одржаној 12.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Плазинећа, као основан, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К 62/13 од 24.02.2025. године и К 62/13 - Кв 1371/25 од 07.04.2025. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 62/13 од 24.02.2025. године делимично је усвојен захтев браниоца адвоката Драгана Плазинећа за накнаду трошкова кривичног поступка, па је утврђено да висина трошкова који се имају исплатити окривљеном АА износи 3.448.500,00 динара, који се, из буџетских средстава суда, имају исплатити окривљеном, на рачун означен у изреци, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је у преосталом делу захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Београду К 62/13 - Кв 1371/25 од 07.04.2025. године делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Плазинећа преиначено је првостепено решење, тако што је утврђено да висина трошкова који се имају исплатити окривљеном укупно износи 3.561.000,00 динара, који ће се из буџетских средстава суда исплатити окривљеном, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Плазинећ, због повреде

закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 1. и 2. тачка 7) и члана 265. ЗКП и у вези члана 2. став 2. и члана 11. важеће Адвокатске Тарифе, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или да иста преиначи у смислу навода изнетих у захтеву.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер приликом доношења одлуке о трошковима поступка, није примењена Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката „Сл.гласник РС“ бр.43/2023 од 26.05.2023. године, а која је ступила на снагу 03.06.2023. године, већ је на радње одбране и заступања, суд погрешно применио Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката „Сл.гласник РС“ 121/2012 и 99/2020, узимајући као релевантно за доношење одлуке о висини трошкова, време предузимања радњи.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Београду К 62/13 од 27.12.2023. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 428/24 од 28.05.2024. године, окривљени АА ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда (погрешно цитирајући одредбу члана 264. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Плазинић поднео је дана 27.11.2024. године захтев за исплату трошкова кривичног поступка у укупном износу од 7.470.000,00 динара, који је обрачунат сходно Тарифи о накнадама и наградама за рад адвоката која је ступила на снагу 03.06.2023. године.

Виши суд у Београду је приликом доношења првостепене одлуке о трошковима поступка, окривљеном АА делимично признао трошкове настале у току кривичног поступка (таксативно наведени у образложењу решења), с тим што је, имајући у виду да је током трајања кривичног поступка дошло до промене Адвокатске тарифе, нашао да за процесне радње, за које су окривљеном признати трошкови, а које су предузете пре ступања на снагу Адвокатске тарифе, која се примењује од 03.06.2023. године, треба применити претходно важећу Адвокатску тарифу, образлажући овакво поступање опасношћу од неоснованог обogaћења окривљеног, са позивањем на члан 10. Адвокатске тарифе, према којој се награда и накнада трошкова могу плаћати унапред или након извршење радње и

насталих трошкова. Такав став, заузео је и другостепени суд, одлучујући о жалби браниоца окривљеног, изјављеној против првостепеног решења.

Поступајући на описани начин, по ставу Врховног суда, Виши суд у Београду је побијаним решењима, учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ступила је на снагу 03.06.2023. године, а одредбом члана 11. Тарифе прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

То даље значи да одлука о трошковима кривичног поступка, у смислу члана 11. важеће Адвокатске тарифе, подразумева одлуку којом се одлучује о обавези плаћања трошкова кривичног поступка, а не одлуку којом се посебним решењем одлучује само о висини тих трошкова.

Кривично одељење Врховног суда је донело закључак од 26.12.2023. године у погледу тумачења примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе и у тачки 2. овог закључка је наведено да би начело правне сигурности проистекло из устаљене судске праксе оправдало да се приликом доношења одлуке о трошковима поступка након 03.06.2023. године важећа Адвокатска тарифа примењује у погледу обрачуна висине награде за рад адвоката на основу измењене вредности једног поена, без обзира на то да ли су радње заступања и одбране од стране адвоката предузете пре или након тог датума (уколико раније није донета одлука о трошковима кривичног поступка), док је у тачки 3. истог закључка наведено да се Адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке.

Како је кривични поступак против окривљеног АА правноснажно окончан дана 28.05.2024. године доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 428/24, те имајући у виду цитирану тачку 2. усвојеног закључка, по оцени Врховног суда, погрешан је закључак нижестепених судова изнет у побијаним решењима, односно тумачење одредбе члана 11. важеће Адвокатске тарифе - да окривљеном на име ангажовања браниоца за процесне радње, предузете у време важења раније Адвокатске тарифе, а за које су му признати трошкови, припадају трошкови кривичног поступка по тој Адвокатској тарифи. Ово стога што се не ради о процесним радњама које нису биле тарифиране по ранијој Адвокатској тарифи или о радњама за које је важећом Тарифом предвиђен другачији начин обрачуна накнаде трошкова. Сходно томе, Врховни суд налази да је у конкретном слушају за радње за које је окривљеном признао трошкове кривичног поступка, суд био дужан да примени важећу Адвокатску тарифу, сагласно члану 11. исте, а приликом одлучивања није био овлашћен да, позивајући се на одредбу члана 10. Адвокатске тарифе, улази у однос

између браниоца и окривљеног у погледу тренутка плаћања поједине процесне радње, с обзиром да тај моменат није релевантан за примену нити тумачење члана 11. Адвокатске тарифе.

Наводи захтева, којима бранилац не указује на повреду неког права приликом примене одредаба о трошковима поступка, већ полемише са чињеничним утврђењима суда, везано за то које предузете радње браниоца су биле неопходне и колики број посета окривљеном у притвору је био нужан ради припремања адекватне одбране (члан 440. ЗКП) и оспорава разлоге побијаних решења (члан 438. став 2. тачка 2) ЗКП), од стране Врховног суда, нису разматрани, јер не представљају дозвољене разлоге у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека.

Из наведених разлога, Врховни суд је, поднети захтев за заштиту законитости усвојио као основан и на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП побијана решења укинуо и предмет вратио Вишем суду у Београду на поновно одлучивање, како би се у смислу разлога изнетих у овој пресуди отклонила учињена повреда закона и донела правилна и на закону заснована одлука.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић